

## آسمان و زمین خون گریستند !

روایات شیعه و دیگر فرق اسلامی بر این نکته هم‌داستان است که شهادت امام حسین علیه‌السلام در روز دهم محرم الحرام سال ۶۱ هجری، صرفاً یک حادثه معمولی در تاریخ اسلام یا تاریخ بشری نبود، بلکه مطابق روایات اسلامی این حادثه‌ی دردناک، به عالم تکوین پیوند خورده است و زمین و آسمان و حور و ساکنان بهشت بر این حادثه اندوهگین شدند و پیامبران از حضرت آدم ابوالبشر علیه‌السلام تا پیامبر خاتم صلی‌الله‌علیه‌وآله همگی در این واقعه به اظهار همدردی پرداختند و سالها پیش از وقوع این حادثه‌ی جانسوز هرگاه نزد اولیای الهی از امام حسین علیه‌السلام یاد می‌شد، یا از سرزمین کربلا می‌گذشتند، برای آن حضرت اشک می‌ریختند.

در اینجا به برخی از شواهد این مطلب اشاره می‌کنیم :

\* امام صادق علیه‌السلام خطاب به جد بزرگوارشان امام حسین علیه‌السلام عرضه می‌دارند: «وَضَمَّنَ اللَّهُ [الارضَ و من علیها دمکَ و ثارکَ]؛ «و خدای متعال مسؤولیت خون و خون‌خواهی تو را بر دوش زمین و زمینیان نهاده است.»

\* حضرت ابراهیم علی‌نبینا و آله و علیه‌السلام هنگامی که از سرزمین کربلا می‌گذشت، از اسب به زمین افتاد و خون سرش - برای همراهی با خون سیدالشهداء علیه‌السلام - جاری شد.

\* حضرت مهدی عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف خطاب به جد بزرگوارشان عرضه می‌دارند: «وَوَلَطَمْتُ عَلَیْكَ الْحُورُ الْعَیْنَ»؛ «در مصیبت تو حوران بهشتی لطمه به [صورت] می‌زدند.»

\* در حدیث شریف آمده است: نخستین کسی که در مدینه برای شهادت امام حسین علیه‌السلام صدا به گریه و زاری بلند کرد «أم سلمه» همسر پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله بود. پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله ظرفی با محتوای مقداری خاک به او داده و فرموده بودند: جبرئیل به من خبر داد و گفت: «هرگاه از

<sup>۱</sup> - المزار الكبير (لابن المشهدی) / ۵۰۶ / ۹ - زیارة أخرى فی یوم عاشوراء لأبی عبد الله الحسین بن علی صلوات الله علیه. .... ص ۴۹۶ :

این خاک خون جوشید بدان که حسین کشته شده است». امّ سلمه این خاک را نگاه داشت و پیش از شهادت امام حسین علیه‌السلام بدان می‌نگریست.

هنگامی که دید از آن خاک خون جوشید، فریاد زد: «واحسیناه، وا ابن رسول الله!» تمام زنان با شنیدن صدای او به گریه و زاری پرداختند و مدینه از بانگ گریه و ناله پر شد.

\* در برخی از احادیث تصریح شده است در روز عاشورا آسمان خون گریست. برای مثال حضرت زینب علیها‌السلام در روز عاشورا به مردم فرمودند: «أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ مَطَرَتِ السَّمَاءُ دَمًا؟» «آیا از این که آسمان خون گریسته است شگفت زده شده‌اید؟»

\* در کتب عامه (اهل سنت) آمده است: «لما قتل الحسين اسودّت السماء و ظهرت الكواكب نهراً حتى رأيت الجوزاء عند العصر و سقط التراب الأحمر»؛ [راوی می‌گوید]: «هنگامی که [امام] حسین [علیه‌السلام] به شهادت رسید آسمان تیره و تار شد و ستاره‌ها در روز مشاهده شدند و من ستاره‌ی جوزا را هنگام عصر مشاهده کردم، هم‌چنین در آن روز خاک سرخ از آسمان بر زمین پاشیده شد.»  
\* مورخان آورده‌اند که در این روز در بیت المقدس هر سنگ را که پشت و رو می‌کردند، زیر آن خون تازه می‌دیدند و پدیده خورشیدگرفتگی تا سه روز ادامه یافت.  
روایت زیر مؤید این معناست:

زید بن عمر کندی به نقل از ام حیان گفت: وقتی امام حسین علیه‌السلام به شهادت رسید، تا سه روز خورشید گرفته بود و هر کس روغن به چهره‌اش می‌مالید چهره‌اش به جای آن که خنک شود می‌سوخت و هر سنگ را که در بیت المقدس پشت و رو می‌کردند، زیر آن خون تازه می‌دیدند.

\* سند انگلیسی «THE ANGLO – SAXON CHRONICLE»:

کتاب مورد نظر یکی از مهمترین اسناد تاریخی در انگلستان است. این کتاب به دستور آلفرد شاه بزرگ در حدود سالهای ۸۹۰ پس از میلاد مسیح گردآوری شده است سپس به آن تعدادی دست نوشته و ملحقاتی توسط نویسندگان گمنام تا اواسط قرن ۱۲ اضافه شده است. زبان این کتاب آنگلو ساکسون (انگلیسی باستان) است که در طول سالها بارها توسط مترجمان بسیاری به انگلیسی

مدرن ترجمه شده است. در سال ۱۸۲۳ توسط جیمز اینگرام (Rev. James Ingram) به انگلیسی ترجمه شده و در سال ۱۸۴۸ توسط J.A.Giles ملحقاتی به آن اضافه شده است. انگلستان به داشتن آثار دست نوشته قدیمی از سده های گذشته مفتخر است که در کمتر ملتی می توان نمونه هایی شبیه آن را یافت. آثاری از روز رستاخیز و وقایع نگار آنگولاساکسون که در آنها اهمیت پادشاهی در انگلیس رادر دوره های باستان بازگو می کند و هم چنین حس آزادطلبی و درایت پادشاهان بریتانیا در دوره هایی که حتی نشانه هایی از نوشتار هم کمتر دیده می شد در آن ذکر شده است. برای کسانی که به چنین آثار باستانی ملی انگلستان آشنایی چندانی ندارند، سؤال مطرح می شود: این آثار شامل چه اطلاعاتی می شود؟ توسط چه کسانی نوشته شده است؟

برای پاسخ گویی به این سئوالات باید به سراغ باستان شناسان برویم و تا اندازه ای هم موفق به پاسخ گویی شده ایم. وقایع نگار آنگولاساکسون شامل اسناد معتبر و موثقی از نویسندگان هم دوره ای است که از داد و ستد های نخستین تاجران مهاجر به بریتانیا در سال ۱۱۵۴ نوشته اند. اجداد ایشان این معاملات را از طریق دریا و خشکی انجام داده و در این کتاب درج کرده اند. اطلاعات جالب و عجیب آن دوران با ذکر سال و در بعضی بخش ها با نام پادشاه آورده و توضیحی در مورد آن داده شده است. این کتاب ۱۷۶ صفحه می باشد که شامل ۷ فصل و پیشگفتار و مقدمه است که مطالب صفحه قبل گزیده ای از دو بخش ابتدایی کتاب است. جمله مورد اشاره در صفحه ۳۹ کتاب درج شده، ابتدای هر پاراگراف سال مربوط به آن نوشته شده و سپس وقایع چشم گیر و مهم آن سال آورده شده است. در ابتدای پاراگراف سال ۶۸۵ بعداز میلاد مسیح نوشته شده و سپس وقایع آن سال اعم از در دست گرفتن پادشاهی منطقه ای در بریتانیا، فوت پادشاهی، جنگ بزرگی بین دو پادشاه، می باشد. در آخرین جمله پاراگراف فوق در صفحه ۳۹ جمله چنین آورده شده است:

and milk and butter were This year there was in Britain a bloody rain,  
turned to blood.

موسسه انتشاراتی «kessinger» که هزاران جلد از کتب قدیمی و نایاب را تجدید چاپ کرده است این کتاب را به چاپ رسانده است. در صورت نیاز می توان در سایت موسسه انتشاراتی آن در لندن به آدرس زیر کتاب را دوباره چک کرد:

<http://www.kessinger.net>

با بررسی کتاب فوق درمی یابیم که مترجمان دیگری نیز این کتاب را با تاخر و تقدم زمانی ترجمه کرده اند مثل آقای میشل اسوانتون SWANTON MICHAEL در سال ۱۹۹۶ میلادی که کتاب مورد نظر در دانشگاه Exeter ویرایش و به چاپ رسیده است. در سال ۱۹۹۸ میلادی در ایالت نیویورک تجدید چاپ شده، در صفحه ۳۸ آن چنین آمده است:

Here in Britain there was Bloody rain, and milk and butter were turned to blood.

معنای عبارت فوق چنین است:

«در سال ۶۸۵ میلادی اینجا در بریتانیا آسمان خون بارید و هر جا شیر یا کره ی خوراکی بود تبدیل به خون شد یا رنگ آن سرخ گردید.»

اگر زمان یاد شده (یعنی سال ۶۸۵ میلادی) را به سال هجری تبدیل کنیم، این زمان با سال ۶۱ هجری قمری مطابق خواهد بود؛ یعنی همان سالی که سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام به همراه اصحاب و خاندانش به شهادت رسیدند.

نشانی کتاب در Google Library به آدرس <http://books.google.com/> می باشد.

در فهرست کتاب ذیل سال ۶۸۵ میلادی می توانید جمله ی زیر را ببینید:

ANGLO SAXON CHRONICLES

.

..

...

685 AD - Bloody rain, milk and butter turned to blood.

برای تبدیل تاریخ هجری قمری به میلادی و به عکس می‌توان از روش زیر به نتیجه رسید. این روش به فرمول هارتنر شهرت یافته است.

الف) برای تبدیل سال هجری قمری به میلادی از فرمول زیر استفاده می‌شود:

$$۶۲۲ + ((\text{سال هجری قمری} \times (33/32)) - 2) = \text{سال میلادی}$$

ب) فرمول برای تبدیل سال میلادی به هجری قمری:

$$(\text{سال میلادی} - ۶۲۲) \times (32/33) = \text{سال هجری قمری}$$

مثال: سال میلادی ۶۸۵ از طریق فرمول ب اینگونه محاسبه می‌شود:

$$(\text{سال میلادی} - ۶۲۲) \times (32/33) = \text{سال هجری قمری}$$

$$(\text{سال هجری قمری} = (32/33) \times (685 - 622))$$

$$(\text{سال هجری قمری} = (32/33) \times 63)$$

$$33 / (63 \times 32) = \text{سال هجری قمری}$$

سال ۶۱ هجری قمری سال وقوع حادثه عاشورا:  $61/09 = 63 / 33 = (2016) = \text{سال هجری قمری}$

( در ادامه تصویری از صفحه می ذکر شده آمده است )

---

<sup>۲</sup>- درهمه ی موارد علامت « / » به معنی تقسیم است.

THE WINCHESTER MANUSCRIPT (A) 676 CONTINUED

A 676 continued from p. 36

and Centwine succeeded to the kingdom. And Centwine was Cynegils' offspring, Cynegils Ceolwulf's offspring.<sup>1</sup> And Æthelred, king of Mercia, raided across the land of Kent.

678. Here the star comet appeared. And Bishop Wilfrid was driven out of his bishopric by King Ecgrith.<sup>2</sup>

679. Here Ælfwine<sup>3</sup> was killed, and St Æthelthryth passed away.<sup>4</sup>

680. Here Archbishop Theodore chaired a synod at Hatfield because he wished to correct the faith of Christ.<sup>5</sup> And the same year Hild, abbess in Whitby, passed away.<sup>6</sup>

682. In this year Centwine put the Britons to flight as far as the sea.

685. Here Cædwalla began to contend for the kingdom.<sup>7</sup> That Cædwalla was Coenberht's offspring, Coenberht Cadda's offspring, Cadda Cutha's offspring, Cutha Ceawlin's offspring, Cealwin Cynric's offspring, Cynric Cerdic's offspring. And Mul was the brother of Cædwalla, and he was later burned in Kent. And this same year King Ecgrith was killed; that Ecgrith was Oswy's offspring, Oswy Æthelfrith's offspring, Æthelfrith Æthelric's offspring, Æthelric Ida's offspring, Ida Eoppa's offspring. And this same year Hlothhere passed away.

686. Here Cædwalla and Mul ravaged Kent and Wight.

687. Here Mul was burned in Kent and 12 other men with him; and that year Cædwalla again ravaged Kent. [continued on p. 40]

THE CANTERBURY MANUSCRIPT (F) continued from p. 28

685. Here in Britain there was bloody rain, and milk and butter were turned to blood . . . [continued on p. 42]

THE PETERBOROUGH MANUSCRIPT (E) 676 continued from previous page

and Centwine succeeded to the kingdom of the West Saxons. And Æthelred, king of Mercia, raided across the land of Kent.

678. Here the star comet appeared in August, and every morning for 3 months shone like a sunbeam. And Bishop Wilfrid was driven out of his bishopric by King Ecgrith,<sup>2</sup> and they [continued opposite]

<sup>1</sup> Described in the Genealogical Preface to A (p. 1) as Ceolwulf's brother's son. <sup>2</sup> Cf. Eddius Stephanus, *Life of Bishop Wilfrid*, pp. 48–51. <sup>3</sup> Brother of King Ecgrith of Northumbria, in a battle against the Mercians near the River Trent, and, says Bede (*HE*, IV, 21), much beloved in both kingdoms. <sup>4</sup> After burial, her bones were disinterred by her sister and successor, Abbess Sexburg, and buried in a white marble coffin from Grantchester (Bede, *HE*, IV 19). See generally, Ridyard, *Royal Saints*, p. 179. <sup>5</sup> See Bede, *HE*, IV, 17. <sup>6</sup> On 17 November. For a full account of this remarkable woman, and for her role in the story of the poet Caedmon, see Bede, *HE*, IV, 23–4. <sup>7</sup> Of Wessex. It is interesting that Cædwalla is a Celtic name, cf. Cadwallon, s.a. 633 E. <sup>8</sup> See above, p. 25, note 13. <sup>9</sup> *F* Lat fire from heaven. Coldingham, a double monastery in Yorkshire, Bede says was burned down through carelessness – a divine judgement on the loose-living of the men and women there (*HE*, IV, 23). <sup>10</sup> MS Witham, the Isle of Wight.